ఆనందోపాసన

(శేష వేళి తరువాయి)

ఉన్నట్టున్నది. తరువాత తన పొయిన్నాయని పిస్తున్నది "దనమ్మోన మదమెక్కను అను ఆర్యోక్తి, సత్యం. మహాత్ములకి ఆ పూజారులు దివాన్జీ వారి సుఖ ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించు కుంటు న్నారు కనీ గుర్తించ వలసిన అవసరం కాబట్టి పిరంగా కనిపిం చిన వస్త్ర బళాయి పొమ్మ ఆ లక్ష్యంతో మీకు రాబాలి ఆ దినంతో కక్కు చేసి అద్భుత మైన మందిరం కట్టించాలి ఆ రోజు ది రంలో మీరు ఒక్కచోట వస్త్రం పాటు ఒక్క పూట ఫలహారాలు యాదులతో పోగు మైన పూజ రేయాల్సి ఉంటు ది ఒక ఎంపిస్వరం అన్నీ మరిచి తవిస్తూ లేగా మరణమే వస్తుందని కొంది. తవిస్తు పూజలు చేస్తూ ఆ దేవమందిరంలో ప్రాణాలు కోల్పోవడం మీ పాలిటు ఫలం అవుతుంది! అదేమాట! దానికి ప్రహ్లాద్యత అంటారు. అది ఒక్కటే తలి కైన ఉపాయం అని కేను అను కుంటు న్నాను. దీనికంటే తలిక్కలేది పలి చదగినదీ వేరే ఏమీలేదు. తర్వాత మీ ఇష్టం ఇంకో ముఖ్యవిషయం. ఒకవేళ మనం ఇక్కడే దేవమందిర మొకటి నిర్మిస్తే వేలమంది జనులు భక్తులు వస్తుం తర్వాతా రోజుమోక్షం రెడూ రొరుకుతాయి"— స్వామి ముఖ వళి కళ్ళు మార్చుకుని చేరేవైపు తప్పి ఆకాశంపైపు చూశారు చిత్తం స్వామి మీమార్గాంతరానికి మా కృతజ్ఞతలు. కాని మీ పేరు చెప్పకపోయారు అతడ్ను ఇస్తారా? మహానంది అనుమా నాన్ని వెలుబుచ్చాడు.

స్వామిగారు వారినందరిని నిశితంగా పరీక్షించి వారేరువిలో వేమభగవత్స్వ రూపదని తలపని వారెవ్వరి వా ఉంటే వాడొక అరవిందుడే ఉంటాడు. మీరు చూస్తున్నారు కదా! ఇప్పటికే ఎం తో మంది ప్రజాబాయకులని చెప్పుకునే వారు మన అశ్రమానికి వచ్చి ఎన్నో జపతపాలు ఇచ్చి వారుఅనుమాల్ని తీర్చు కొనటంలేదు. దేశంలో ఎంత విజ్ఞానం పెరిగినా వేసే భగవంతుడని నమ్ముకొన్నారు. ప్రత్యక్ష ప్రతినిదులు నమ్ముకొన్నారు. అయినప్పుడు మనంతమనం పోయి వారిని యాచించినప్పుడు ఇవ్వక పోవటం జరుగుతుందా? అలా జరుగుతే వారేమో వారో మీకంటె వారికి బాగా తెలుసు. మీకాళ్ళయాలాని, అనుమానం వానిఆక్కర లేదు, నేను అడిగితే చాలు ఐగారు రాములు కాళ్ళ దగ్గరకు వచ్చి పడ్తాయి. పలుపుప్పా దులతో పూజించి మరి ఇచ్చివెళ్లా ఈ భక్తులను చూస్తే వారు చాలా పంతోషం? అటూ ముం దుకు పడిలారు. స్వాములవారు మీ మహోనియతను మేము ఎరుగ మా స్వామీ! శిష్యులంతా అతన్ని అనుస రించి పెలవు తీసుకుని కైలాస పర్వతం లయలు దేరారు.

* * * *

"ప్రహ్లాదుడు! అటువైపు చూడు. ఆ పెలదేటి ఎడుమవైపు పుష్పతరుల క్రింద ఆ కుసుమ మగంధాన్ని పీలుస్తూ ఒక పురుషుని పక్కంపై తల ఆన్చి ఒక స్త్రీ- అందమైన స్త్రీ- మై మరిచి ఉంది చూశావా?" మహానంది చెపుతూంటే మిగతా వారంతా నిల్చుండి ఆ వైపు చూశారు.

"అందులో ఆశ్చర్యమేముంది మహానంది!" అని తేలికగా అనేశాడు ప్రహ్లాదుడు.

"ఇంకా రమణీయమైన ప్రకృతిలో కలసి వారు ఎంత ఆనందంలో ఉన్నారో చూశావా? ప్రహ్లాదుడా! వారు ఒకరి పరి అనిపిస్తుంది! ఈ ప్రకృతి అంతా అందదు ఈ ప్రకృతి అంతాన్ని అనుభ వించుటలో ప్రకృతిలోని ఒక భాగమైన మనుషులు ఆనందాన్ని పొందు శాశ్వతమంటే కూడ అదే [illegible] కాని విలాగు [illegible] కాని ప్రహ్లాదుడు [illegible] మరుకు

[illegible] ఇలా మారింది నీవు పెళ్ళి వాడివి ప్రత్యక్షగర్భదాస్య కాలి మాన పాపాన్ని తెచ్చిపెట్టావు. స్వామిగారు కోపం తెచ్చిపెట్టావ్! అని అన్నాడు మహానందుడు. ఆ దరిమిళాలో ఒక పైపు కాలువ మరోవైపు కొండ వ్యక్తి పైపుంది.

"అయ్యమిగారు మీమీద కోపమెందు దేపేదేమి లేదు. పోతే చేను కాళ్ళపైన దాని పలితం మీరు అనుభవిస్తారు కొంటేగా అలిగి కేనం. పాప పుణ్యా ల ప్రసేయంతో పనేలేదు. ఎవుడు "మంచి"కో పని కేను అన్న తెలుసు కని కాగా అలోచించి ఆ పని చేస్తే వల్ల పాపం కాదు. కాలి మీదుడు పెద్ద పాపమేమీకాదు కాని పొరపాటు కానప్పు. అదైనా నాకోసం పని చేశారు! అయితే! అటూ నవ్వు తూ పలు అలించినకే! అదేమాట! దానికి ప్రహ్లాదుడు అటూరు. అది ఒకటే తలి కైన ఉపాయం అని కేను అను కుంటు న్నాను. దీనికంటే తలిక్కలేది పలి చదగినదీ వేరే ఏమీలేదు. తర్వాత మీ ఇష్టం ఇంకో ముఖ్యవిషయం. ఒకవేళ మనం ఇక్కడే దేవమందిర మొకటి నిర్మిస్తే వేలమంది జనులు భక్తులు వస్తుం తర్వాతా రోజుమోక్షం రెడూ రొరుకుతాయి"— స్వామి ముఖ వళి కళ్ళు మార్చుకుని చేరేవైపు తప్పి ఆకాశంపైపు చూశారు చిత్తం స్వామి మీమార్గాంతరానికి మా కృతజ్ఞతలు. కాని మీ పేరు చెపుతే పూజారులు అతడ్ను ఇస్తారా? మహానంది అనుమా నాన్ని వెలుబుచ్చాడు.

"దైవదర్శనానికి కాలదేశ మీకు కోపం రావచ్చు. అయితే సత్యం చెప్పా లిగా మరి! దైవదర్శనానికి ఇంత దూరం రావల్సిన అవసరం లేదు కాని ప్రకృతిలోని రమణీయాన్ని తలిపించ డానికి ఎంతదూరమైనా పోవాలి. ప్రకృతివాకుగురువు. స్వామి! సర్వస్వం! ముఖ్యంగా మేము కొత్త దంపతులం ఇంటగా తెరగటం అవసరంగా ఉంటుంది!" అని చెప్పాడు అరవిందుడు.

కొంతమంది శిష్యులు "స్త్రీ! చూడ గూడదు"ను ఆశ్రమ వాసిల మొదట మూ శాన్ని పాటిస్తూన్నారు.

"అరవిందా! ఒక నిముషం ఇటువైపు వస్తావా?" అంటూ మహానంది వారిని పదిగజాల దూరానికి అరవిందుడుని తీసుకపోయి అరవిందుడు ఆశ్రమాన్ని విడిచివచ్చి చేసిన పనులన్నటిని తెలుసు కున్నాడు.

అరవిందుడు స్వాములగారిని గూర్చి కొన్ని అతి విచిత్రమైన సంగతులను మహానందుడికి చెప్పాడు.

"నిజమా అరవిందా!" అని అశ్చ ర్యాన్ని వెలిబుచ్చాడు మహానంది.

"నిజం కాదనైతే వారి లోగత్వం వచ్చేదికాదు"అరవింద నవ్వుతూ అన్నాడు

"అన్ని రోజులు ఆ విషయాన్ని వారు ఎందుకు చెప్పలేదుసూచక?"

"మీకు చెప్పాలని ఎన్నోసార్లు అను కున్నాను. కాని చెప్పలేక పోయాను.

"అయితే స్వామి అంత మోస గాడా?"

"పట్టి మోసగాడేగాడు, పచ్చి మోస గాడు!" ఖచ్చితంగా చెప్పాడు అర విందుడు.

"మరి మేము తిసుకపోయే దవం దుర్వినియోగం అవదా!"

"తప్పక!" చెప్పాడు అరవిందుడు.

"అ! అయితే మా మేమిటి?" అర విందుడి ముఖంలోకి చూశాడు.

"మహానంది! మనసుంతా మూర్ఖులం! మన స్వామి మోసగాడు. అతడు అన్ని అనంతాలు అనుభవిసున్నాడు. శిష్యు లకు కఠోరమైన శిక్షలిస్తున్నాడు దాని వలన అతనికి గౌరవం కూడ పెరుగు తుంది అటువంటి గురువుగారికి అందరూ ప్రహ్మరథం పడ్డారు! పూజిస్తారు!! అదంతా ఈ ప్రజల మూర్ఖత్వం. మన మూర్ఖత్వం!. ఒక రాత్రి అదంతా చూసి నవ్వటంనుండి నిజంగా వాకు జ్ఞానోదయ మైంది అప్పటి నుండి సమయానికి వేచి చివరికి కోపంతో ఆ కాస్త పని [illegible]" అరవిందుడు వివులంగా

[illegible] కావమ్మాంది. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు చెట్లకొమ్మల రాటును దీపాలను మెరు స్తున్నాయి. అందరు ఆ దృశ్యం మెట్టుంటుందోనని చూడాలని అతు తగా ఉన్నారు. మహానందుడు వారందరి కన్నా న్ని వివరాలు అంత వరకే చెప్పాడు. సమాధాన చెప్పుడుకాకుండా [illegible] నుండగిట నిలి న్నారు

"మీ మీ కళ్ళకు నిల్చుడేమో! అగుడది. ఎప్పుడే వా వ్యాములవారి బయటకు రానీయ్యు. కాబట్టి ఆశ్రమ పనులు చేసుకు పోతూ గుడా చూడ వచ్చు పరేశాన్" అన్నాడు మహానంది ఆ తరువాత అన్నారు. అనుకున్న పనులు చేసుకుపోతూ తిరిగి వచ్చి చెరుకన్నారు.

స్వాములవారు పెలగా కాషాయ వస్త్రాల్ని ధరించి నుడి తిలాడు! పడుముకు పేరెక్కిట ప్రాయరీ వంటి చొక్కా వాది. ఆ దిగుబడిత్వంలో స్వామివారి శరీరం పీతకాంతి నిస్తూంది. దీపం వెలుగు పెద్దది చేశాడు పెళ్లి తిరిగాడు. మధ్యం ప్రదర్శాల్ని తిని భాగం పేశాడు సగంది పెలాన్ని పూను కున్నాడు. మతుగా శ్యాం వరిలాడు. శిష్యులంతా ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తు ముక్కుమీద పేలుముకున్నారు. మహా నంది ప్రహ్లాదుడి ముఖాలు ఎర్ర బారాయి కండు నిస్సారవ్యలయ్యాయి అరవిందుడు చెప్పింది అతక్షరాల నిజమని పిస్తూంది.

మందం పేపాడు స్వామి దానిపై అల్లటి వస్త్రాన్ని మేత్తగా పరిచి వాటిపై గంపెడు మలెల చేలాడు. తల పేపు సంపెంగలు పెట్టాడు అగరు వత్తులు అంటించి అక్కడక్కడ పెట్టాడు. ఒక్కొక్క ఒక్కొక్క చూసుకున్నాడు. ముఖాన్ని అద్దంలో చూసుకుని అద్దాన్ని దూపాడు. పి పా న్ని పడి పెట్టాడు. చదువువ్వ న వ్వాడు తెలి కాలు చూసుకుని నిండుగా నవ్వు కున్నాడు పలాలు తిసికొచ్చి పెల్లలలో పెట్టాడు అన్ని సామిగారికి ఎక్కడి నుండి వస్తున్నాయో శిష్యులు అర్థం కాలేదు. "కడుమూసుకుని ఒక్కరోజు కూర్చుండండి" అని ఆజ్ఞాపిస్తే అచరించే ఆ పిల్లి శిష్యులక్క స్వామి వ్యవహారమే అర్థమవుతుంది?

అన్ని సిద్ధంచేసి తలుపుతిసి బయటకు చూశాడు స్వామి. కొంతసేపు అలా నిల్చుండి మళ్ళీ ఎలుకు మూసి లోపలికి వచ్చాడు. అటూఇటూ తిరుగుచున్నాడు ముఖంలోపలికోవ్యాదం. వ్యక్తమవుతోంది

స్వామి ముగ్ధ పూలశయ్యపై పొకుమార్యంగా, పూలకు కాదరలిగి కందిపోతాయేమోనని మెల్లగా కూర్చు న్నాడు. వెళ్ళికిలా ప్రాలి కాళుచాపి, కాళ్ళు పక్కకుచాపి తలువైపు చూశాడు. ముందేమి జరుగుతుందో నన్న ఆత్రుత ప్రతి శిష్యునికి కలిగింది ప్రపంచామతనం కలిగి అనుదిసిన ప్రహ్మ చారులకు అన్ని శాస్త్రాలను చదివి ప్రపంచాన్ని సంపాదించిన స్వామి వారి విషయమేమి అర్థమవుతుంది?

తలుపు తెరచుకుని ఎవరో లోపలికి వచ్చారు శిష్యులంతా కళ్ళప్పగించి చూశారు. ఆమె! అంటే స్త్రీ!! ఎంత అందంగా ఉంది! మునులంతా వేయేళు స్వర్గంలోని గంధర్వ స్త్రీల కొరకు తపస్సుచేస్తారట వేయేళ్ళు తపస్సుచేసే మునులు వట్టిమూర్ఖులు స్వామిగారికి అన్ని తెలుసు స్వర్గమంటే ఏమిటి? స్త్రీ అంటే ఏమిటి? ఆనందమంటే ఏమిటి? అన్ని తలుసుకుని అందుకాటులో ఉన్న మార్గాన్ని చేపట్టాడు స్వాముల వారు! కాని ఇంత అందమైన స్త్రీ ఈ స్వామికి ఎలా దొరికింది? అన్న సంగతి శిష్యులకేమి తెలుసు!

తలుపు తెరచుకొని ఆ అందమైన స్త్రీ లోపలికి రాగానే నడుచుకుంటు వెళ్ళి ఆమెను గట్టిగా కౌగలించుకుని ముద్దాడి తలమీద మల్లెల జానను అఘ్రాణించి మత్తుగా కుడిచేతో ఆమె నడుమునుచుట్టి, ఆమె కుడి చేయి ని స్వామి తన ఎడుమ చేతితో తిసుకుని అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ మంచ. దగ్గరికి వచ్చాడు. శిష్యులంతా ఎంతో నిగ్రహంతో చూస్తున్నారు.

"ఆమె ఎవరు ప్రహ్మానందా?" అని ఆ శిష్యులలో చిన్నవాడు అడిగాడు. 'అగు! తర్వాత చెపుతాను. ముందు చూడ వోయి' అంటూ విసుగుతో ప్రహ్మ నందుడు ఆ స్త్రీ అందాన్ని అస్వా దించాడు.

చూస్తుండగానే ఆ స్త్రీ మెల్లగా వస్త్రాలను విసర్జించింది. ఇపుడు శరీరా నికి అంటుకపోయి ఒక తెల్లటి నన్నని వస్త్రమొకటి ఉంది. దాన్ని కూడా తిసి వెయమని స్వామివారు అంటున్నారు. ఎడారిలో నడిచే పరికుడికి ఎక్కడో వొయాసిస్సు చూసి దాని వైపు పెదవులు చప్పరిస్తూ పరిగెత్తే తీవట్లు స్వాము ల వారు కామదాహంతో ఆ జగన్మోహ నికి హత్తుకున్నాడు. ఒళ్ళుమీది బట్టలు తీసివేసి సంపూర్ణంగా ఆనందించగలవా?" అ టూ అతన్ని మెడమీద ముద్దాడింది ఆ స్త్రీ.

స్వామివారు ఆమె మెడను, పొసలు, కళ్ళు, పెదాలు, చెక్కిళ్ళు అన్నిటిని తనివి తీర ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ఊహుం! ఇంకా వాకు ఆనందం కల గడంలేదు! అంటి నవ్వుతూ.

ము కి అల్లుకపోయా రిద్దరు!

"ఆరెరె!"అరెరె!" అంటూ కళుమూసు కుని దూరమెళ్ళారు శిష్యులంతా.

'మనం మోసపోయాం!యోగ్యవ్యక్తిని వృథాచేసుకున్నాము అదృష్టవంతుడు డగవీడ ప్రేంద మనశక్తిలాల్సి శిష్యుడ గుకు వ్వా న. ఇప్పటికైనా మంచి [illegible]దిలేదు, శేష జీవితాన్ని సుఖంగా [illegible]దాం పద! అని మహానందితెప్పి [illegible]న్ని విడిచి ముందుకు నడిచాడు.

— అతని అనుసరించారు.

సత్యసంధుడు

(శేష వేళి తరువాయి)

అయితే డాక్టర్ ఆలమటన తరువాత ఆమెను మొదటిసారి చూసింది ఈ రోజుకే!

డాక్టర్ తన రిపోర్టులో వాస్తవం రాశాడు. అలా రాయడంవల్ల అరగ లోయే పరిణామాన్ని గురించి ఆయన ఆలోచించలేదు. ఆకోరికోసం కన్నీ టిని సైతం ఆయన లెక్కచేయలేదు. కొరులో నిజం చెబుతూన్న ప్రమాదం తిసుకున్నాడు. అతడుభాగా తెలిసిందే- అపిల్లను ప్రేమించి యువకుడి! వాల్లు మనస్తత్వాలు తెలవడిందే! ఆ రంగత తెలిసిన రోజున అయన మనస్సుకు పోయి అనిపించింది. మనం అన్నప్రశ్నమా గాన నడిపి చిద్దామనే అనుకు ప్రహ్మ చారులకు అన్ని శాస్త్రాలను చదివి ప్రపంచానుభవం సంపాదించిన స్వామి వారి విషయమేమి అర్థమవుతుంది?

తలుపు తెరచుకుని ఎవరో లోపలికి వచ్చారు శిష్యులంతా కళ్ళప్పగించి చూశారు. ఆమె! అంటే స్త్రీ!! ఎంత అందంగా ఉంది! మునులంతా వేయేళు స్వర్గంలోని గంధర్వ స్త్రీల కొరకు తపస్సుచేస్తారట వేయేళ్ళు తపస్సుచేసే మునులు వట్టిమూర్ఖులు స్వామిగారికి అన్ని తెలుసు స్వర్గమంటే ఏమిటి? స్త్రీ అంటే ఏమిటి? ఆనందమంటే ఏమిటి? అన్ని తలుసుకుని అందుకాటులో ఉన్న మార్గాన్ని చేపట్టాడు స్వాముల వారు! కాని ఇంత అందమైన స్త్రీ ఈ స్వామికి ఎలా దొరికింది? అన్న సంగతి శిష్యులకేమి తెలుసు!

తలుపు తెరచుకొని ఆ అందమైన స్త్రీ లోపలికి రాగానే నడుచుకుంటు వెళ్ళి ఆమెను గట్టిగా కౌగలించుకుని ముద్దాడి తలమీద మల్లెల జానను అఘ్రాణించి మత్తుగా కుడిచేతో ఆమె నడుమునుచుట్టి, ఆమె కుడి చేయి ని స్వామి తన ఎడుమ చేతితో తిసుకుని అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ మంచ. దగ్గరికి వచ్చాడు. శిష్యులంతా ఎంతో నిగ్రహంతో చూస్తున్నారు.

"ఆమె ఎవరు ప్రహ్మానందా?" అని ఆ శిష్యులలో చిన్నవాడు అడిగాడు. 'అగు! తర్వాత చెపుతాను. ముందు చూడ వోయి' అంటూ విసుగుతో ప్రహ్మ నందుడు ఆ స్త్రీ అందాన్ని అస్వా దించాడు.

చూస్తుండగానే ఆ స్త్రీ మెల్లగా వస్త్రాలను విసర్జించింది. ఇపుడు శరీరా నికి అంటుకపోయి ఒక తెల్లటి నన్నని వస్త్రమొకటి ఉంది. దాన్ని కూడా తిసి వెయమని స్వామివారు అంటున్నారు. ఎడారిలో నడిచే పరికుడికి ఎక్కడో వొయాసిస్సు చూసి దాని వైపు పెదవులు చప్పరిస్తూ పరిగెత్తే తీవట్లు స్వాము ల వారు కామదాహంతో ఆ జగన్మోహ నికి హత్తుకున్నాడు. ఒళ్ళుమీది బట్టలు తీసివేసి సంపూర్ణంగా ఆనందించగలవా?" అ టూ అతన్ని మెడమీద ముద్దాడింది ఆ స్త్రీ.

స్వామివారు ఆమె మెడను, పొసలు, కళ్ళు, పెదాలు, చెక్కిళ్ళు అన్నిటిని తనివి తీర ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ఊహుం! ఇంకా వాకు ఆనందం కల గడంలేదు! అంటి నవ్వుతూ.

ము కి అల్లుకపోయా రిద్దరు!

"ఆరెరె!"అరెరె!" అంటూ కళుమూసు కుని దూరమెళ్ళారు శిష్యులంతా.

'మనం మోసపోయాం!యోగ్యవ్యక్తిని వృథాచేసుకున్నాము అదృష్టవంతుడు డగవీడ ప్రేంద మనశక్తిలాల్సి శిష్యుడ గుకు వ్వా న. ఇప్పటికైనా మంచి [illegible]దిలేదు, శేష జీవితాన్ని సుఖంగా [illegible]దాం పద! అని మహానందితెప్పి [illegible]న్ని విడిచి ముందుకు నడిచాడు.

— అతని అనుసరించారు.

గమ్యంలేని నడకకాముఖ్య కాల తేపైపు కూర్చున్నది సాయంకాలం ఆ ఇసుక తిన్నెల మీద పచ్చి వారంరోజు లే కా కాలేదు. పచ్చిపచ్చిటూరు జీవితం మీద విసుగెత్తింది అనుకు వచ్చిన రోజు నే ఉద్యోగానికి రాజీనామాఇచ్చి వెళ్ళా లను కున్నాను.

అలా వెళ్ళకపోయాను. కనుకనే రమను తిరిగి చూడగలిగాను.

నది గ్రామాన్ని ఆనుకుని ప్రవహిం చుంది. ఈ నది గ్రామానికి 'వరద' అని పేరువచ్చు. ఉదయ, సాయం సంధ్యల వేళల్లో స్త్రీలు నీటిలోదెలతో నదికి వెళ్లుతారు. వాలాంటి కాళ్ళకిదో ఆకర్షణ ఆరోజు అలవాటు ప్రకారం ఇసుక తిన్నెలపై పరధ్యానంగా నడు చున్నాను. పరిచిత కంఠం పేరు తో పిలిస్తే ఉలిక్కిపడి తిరిగిచూశాను.

పెళ్ళిన నీటిలోదెతో రమ అగు పించింది.

ఆమె రమ అని పోల్చుకొనుటకు ఇరవై సెకండ్లన్నా పట్టివుంటుంది నాకు.

అలా చూస్తున్నా వేంటాలు, గుర్తించ లేదా? రూపురూపరేఖా మాటలోమాత్రం మార్పులేదు, అదేరంగు కన్నుల్లో అదే చిలిపితనం.

"నేనెంతఅదృష్టవంతుడిని!"అశ్చర్యా నందాల నుండి బయటపడి అన్నాను.

"ఎందుకిమిటి"?

"రమా నేను దర్శనమైనందుకు?"

శిష్యరాలంలో రమ కన్నులు నీటితో నిండిపోయాయి. ముఖాన్ని ప్రక్కకు త్రిప్పుకొని కన్నులు తుడుచుకోవడం నేను గమనించక పోలేదు. ఆలోచనా రహితంగా 'రమా నేనే' అనేగ రమమీద నాకున్న చదువును కూని చేశాను.

మాటల కొరకు వెతుక్కుంటున్న న్నుండి. రమ వాలకం "ఈ బరువును భరించలేకండా వున్నాను. నడు మ్రా మాటాడుకుందాం" అ టూ నడకసాగిం చింది నేను అనుసరించాను.

"ఎలా వచ్చానని అడుగ వేరమా?"

"ఎలా వచ్చివా నన్ను చూడడానికి కాదని మాత్రం తెప్పగలను."

నా నోటికి తాళం వేసింది.

సరిగ్గా అరు సంవత్సరాల క్రితం పసిల వయస అయిన రమ ను ఓదార్చుతూ "నాన్నను ఒప్పించి వాలుగు రోజుల్లో నివడిలోవచ్చివాలుతాను రమా"అ టూ విడ్కోలు తీసికొన్న నేను ఈ రోజు చూస్తున్నాను రమను.

నిశ్శబ్దాన్ని భరించలేక పోయాను. యేదో మాటాడాలి గమక అన్నాను

"ఇక్కడున్నట్టు తెలిస్తే ఏ వాడో వచ్చేవాడిని."

"వచ్చి ఏంలేవే వాడిక"

మాదానం దొరక్క కిల్బుంది పడి పోయాను.

"అయితానేను జ్ఞాపకం రానందువలనే ఎక్కడున్నావనే అలా తియ లేకపోయా నంటే నాకు కొంత ఉపశమనం కలిగేది" అంది.

"మనుషుల్ని అంత సులభంగా మరచి పోతేను."

రమ మాట్లాడలేదు. నంతకి చీకటులు అప్పటికే అలుముకున్నాయి. అందువల్ల రమ ముఖకవళికలను గమనించలేక పోయాను.

"అదిలేని వాళ్ళసంగతి నేను మాట్లా డేది

మరొక కాణం!

"నినేమైనా అ ను కో కంటకాలకు భయపడి గులాబి దరికేరలేకపోయిన పిరికి వాడిని నేను.

నవ్వుగా నవ్వింది రమ.

'పరిహాసిస్తున్నావా?'

"నిజం కాని నిన్ను చూచినాడు. నా తెలిచి తక్కువ తనానికి."

"ఎందుకు?"

'భగవదర్పిత భాగ్యం పణ్డ్రి కను

రాయరావుగోవిందరావు

మాలో గాని పట్టదని గ్రహించలేక పోయినందుకు.'

తియని బాధ, చేదులాంటి అవేదన లలో కొట్టుకొని పోయాను. నడిఒడ్డున చేలాము. బిందె కాళానికి రమ ఎము కల గూడు పొడ్డును ఎక్కలేక వొగ ర్చింది.

నహాయం చేయాలని తోచిన అడిగే ధైర్యం లేకపోయింది. రమమీద నా కున్న అధికారాన్ని చేజేతులారా జార విడుచుకున్నాను.

"ఊరు సమీపించగానే ఇద్దరి మధ్య మాటలు తరువయ్యాయి. పొడువడిన ఓ కొంపముందు ఆగి—

"మంచిది ఇకవుంటాను."

అంటూ జవాబు కాసించకుండానే పోయింది.

'నేను లోనికి రావడం ఇష్టం లేనట్టుంది.

నా మాటను విని ఆగిపోయి వెనక్కు తిరిగి అంది

'ఇష్టాయిష్టాల మాట ఎలావున్నా కొందరికి కొన్ని చోట్ల స్థానం వుండదు.

రమ నామీద ప్రదర్శించి తిరుగుంది

అతి కష్టంమీద శరీరాన్ని యిటికి చేర చేశాను.

మనస్సంతా వికలమైంది. హృదయ లఘుస్పర్శ ప్రారంభ మైంది.

రమ పండి అళిచేసి శాశ్వతం ఎదు రొతుందని కలలో గూడా ఊహించని విషయం. ఇంత అవమానం పొందిన తర్వాత ఇక ఆగ్రామంలో తనుండలేదు కాని వెళ్ళిపోయేముందు పరిస్థితులు తన వెలా కన్నవి. నా మూడుదినాల వేళాయో రమతో విశదీకరించి అమె పాదధూళిని చూచిగాని తీర్థానించుకున్నాను. పెద్ద పెద్ద అంగలతో త్వరగా'రమ' 'కొంపను' చేరుకొని లోన అడుగుపెట్టాను.

అతను తర్జ శాలోలు ప్రాగ సి నిపాలో రమను జానాబాదుతున్నాడు. చెప్ప చెప్పేళ్ల మనిపించాను. అంతే రమ అరువునిని అగిపోయాను.

"ఇది మా స్వవిషయం. నా తర్జ పై చేయి చేసుకోవే అధికారం కెవరిచ్చారు? ఏ మాత్రం మాకాళిమాళాలు మిగిలి వున్నా ముందిక్కడి నుండి బయటకు నడువు."

ఇది రమ మాటకాదు. అజ్ఞ.

మాట ముగించకుండానే తర్జను తన వడిలోనికి తీసు కొ ని వీడువపాగింది. అతనన్నాడు.

"ఎందుకు రమా అతనిపై కోపం? సమాయానికి రాకపోతే జాగిన మైకంలోనిన్నింకెంతగా హింసించేవాడిపో మీ అమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా ఆమె ప్రాపకంలో పెరిగిన నిక్కమూడా ఆలాంటి లక్షణాలే అలవడ్డాయేమో నన్న అనుమాన మీజం మొలకెత్తి నా హృదయాన్ని ఖేద పెడుతూ నిన్ను హింసించడానికి పురికొల్పు తున్నది. నీ ఈ అనురాగమే తరుణదా నికి నన్ను అదుపులోకి తెస్తుంది. కను కనే రా రాజమన్నాన్నికి లభికాకుండా ఉండగలగు తున్నాను. నన్ను క్షమించి నా అత్మకు శాంతి చేకూర్చు రమా!"

రమవడిలో ముఖం దాచుకొని అత డేడుస్తున్నాడు.

అ సమయంలోనా నా కన్నుల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

మాటాన్నమాటలుజ్ఞాపకంవచ్చాయి.

"నా రెక్కలన్నీ విరిచి నిన్నింకనాడిని చే సే కామాట ఎందుకు విలువుగా యిప్పుడు అది నిన్ను కూయలో పడ వేసుకొని తల్లికి తగ్గి కూనురు అని పించుకోంది. కాని పొక్కమాటమాత్రం మరిచిపోకు, ఆ కళంకిని కూతురును నీవు పెళాడడమూ. నీ తండ్రికి శవ రూపంలో చూడడమూ రెండూ ఒకే సారి జరుగుతాయి.

భగవాన్ ఆ నాడు విరహనపమే తీసు పోతే రమను వివాహమాడి వేరేలాంటి సుఖాలానికి గురి అయ్యే వాడివా?

ఊహూ తప్పెన్నడూ రమను అలా ఊహించలేదు.

అతనివైపు చూశాను. తల్లి వడిలోని పిలాడిలా రమ వొడిలో పొదిగిపోయి పళ్ళుకొరుకుతో రమ వైపు చూస్తు న్నాడు. నవనీతలాంటి ఇతని హృద యంలో ఇంతటి పాపాలున్న దేమిటి

ఇక రను తప్పదేమో విడిచి పెట్టి నా తమించి ఓదార్చుతున్న తన రీలా అను రాగంతో అతని కనులను దు ప్పు తూ నర్వమూ మరచిపోయింది.

తన ఉనికిని వాళ్ళిద్దరూ మరచి పోయినట్టున్నారు.

రమది అదృష్టమో దురదృష్టమో తోచక, ఆమె మనోవేదన తత్తి అర్థంకాక అచేతనంగా బయటికి నడిచాను.

నారీహృదయం

ఇద్దరు రైల్వేఉద్యోగుల ఆయుర్వేది నిర్వహణ

(శేష వేళి తరువాయి)

మరా హ్మ్ మూడు గంటలముంచి రాత్రి 11 గంటలవరకే అయినప్పటికీ. లోపల తినటానికి అనేకటు ప్రపను మాటలు పెట్టుకుని దాన్ని మరు కాలు కాగుపెడే తినవలసి ఆపి వేయాలనే నిశ్చయించుకున్నాడు. నిశ్చయించు కొన్నదే తడువుగా కబుర్లు పోము ఎక్కాడు. పట్టణాల్లో పరిగావని రేయడం లేదు అదిపూర్తా. ఆరుమైళ్ళ దూరాన కాచిగూడాలోమున్న పర్యవేక్షణ పేజ ప్రెస్టిజ్ శ్రీ నిరాపేశాలకి వెంటనే బయలుదేరమని లైను పరిక్షించి కాగు చేయమని ఎక్స్ ప్రెస్ మెసేజియిచ్చాడు

అటు తిమ్మాపూరు ప్రపనకు పోము చేసి పరిస్థితి వివరించి శెంగుకూరు ఎక్స్ ప్రెస్కు లైను క్లియర్ యివ్వకుండా మానడమోఅనేది సందిగ్ధంగా ఉందని. లైను వచ్చిన తరువాత తెలియపరచ మని చెప్పాడు.

ఎక్స్ ప్రెస్ మెసేజు అందుకున్న శ్రీ నిరాపేశాలి మండలి ఇంజనీరుకు యీ వార్తను పంపుతూ. ప్రయిలో కొచిలో మనుష్యులతో నహా ఆపు మేమామీద ఉదాసీనగారు చేరుకున్నారు. అంతవరకు నిర్మానుష్యంగా అంధకారంలో మునిగియున్న ఆ స్థలమంతా యిప్పుడు కార్యశూరుల సమత్యంతో ఎంతో సందడిగాయింది. కొన్నబూడిద గం పలు గం పలు గా లైను కట్టమీద పోస్తున్నారు. జాకీలుచేతలా పనిచేస్తున్నాయి. అంతవరకు బురద బురదగాయుండి లోనికి దిగపడిపోతున్న లైను పరిగా దానిస్థానంలోకి తిసుకు వచ్చే ప్రయత్నం జరిగింది.

"గణగణ మోగిందిఉదానగరులో పోను రిసివరుతీసి" ఉదానగరు" అన్నాడు కృష్ణారావు మరుటపెట్టిన చేయటను తుడుచుకుంటూ తెల్లవారు ఝామున 4 గంటలకు.

"శెంగుకూరు ఎక్స్ ప్రెస్ రెడీపర్ స్టార్ లైన్ క్లియర్ కావాలి" తిమ్మా పూర్ అసిస్టెంట్ స్టేషన్ మాస్టరు కంఠం ఆతంగా వినిపించింది. కృష్ణారావు ఆలోచ నలో పడ్డాడు. ఇన్స్పెక్టరు సేపీ పరి కేటాయిస్తానని కనిపించ యింతో ఆరగంట పట్టవచ్చు పరి లైను మరుటాలా పనగరులో పనే చేద్దామని నిశ్చయించు కొన్నాడు. "అలాగే లైను క్లియర్ యిస్తున్నాను" అని ఆలోగెను ప్రెస్ రేశాడు. ఫ్లాగ్ కాక్సులో లైను క్లియర్ తిమ్మాపూర్ ఎ.ఎస్.యం ఎక్స్ ప్రెస్ డ్రైవరుకు యిచ్చాడు. లైను ఉదా నగరు చేరుకోంది. కాని పిగ్నలు క్రిందికి వంగ లేదు. చెవిలేగన పేకలా అరుస్తూ ఆగిపోయింది. స్టేషనవతల శెంగుకూరు ఎక్స్ ప్రెస్ వెంటనే సిగ్నలివ్వటంతో మెల్లగా స్టేషనులోకి ప్రవేశించిఆగిపోయింది అంతేమరి ముందుకు పాగదానికి కృష్ణా రావు లైను క్లియరు యివ్వలేదు.

"స్టాపింగ్ లేని చిన్న స్టేషనులో ఎక్స్ ప్రెస్ ను ఆపడమూ"అని ప్రశ్నిం చింది. కృష్ణారావు మనస్సు అపాయకర పరిస్థితులలో ఏమివల్యాలేదు. అని పరి పెట్టుకున్నాడు.

పది నిమిషాలలో కాచిగూడావస్తాం దన్న ఆశతోపెళ్లి జేబాదర్శకన్న ప్రయాణికులకు లైను ఆగిపోవడం చిరాకు కలిగించింది. కృష్ణారావు అప్పు టికేక్కడకు చేరుకొన్న స్టేషనుమాస్టరు శ్రీ బిల్లిగారు ప్రయాణికులసౌకర్యాన్ని గమనించసాగాడు

"పస్తాను" లోగమంచి ఒకకేక పరుగెత్తాడు. శ్రీ కృష్ణారావు కేక వేసి. ఎవరోవాడు! శ్రీ నీల వంజీవ రెడ్డిగారి తరపున మీ రావు శ్రీ రెడ్డి గారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కోటు పట్టు కొన్నాడు. తడబడుతూ నుంచున్నాడు. కొనుపాసం అతను మెట్టమొదటిసారిగా కేంద్రమంత్రి సుందరం పిలబడ్డాడు.

"లైను ఎందుకు ఆపివేశారు?" అడి గారు కేంద్రమంత్రి శ్రీ నంజీవరెడ్డి. కాపుకయ తో కూడిన మాటలతో తడబడుతూ వివరించబోయాడ